

Postni čas nas mora spodbuditi,
da nam bo delitev dobrin znamenje
naše vzajemnosti z vsemi ljudmi.

Vsi smo poklicani k deležnosti
pri skrivnosti križa
in Kristusovega vstajenja.
(sv. Pavel VI.)

Da bi dobili nazaj
življenjsko energijo,
moramo ob vsaki zarji
izkoristiti nov dan.
Bog vsakemu od nas pripravlja
nekaj čisto novega.
(Roger Schutz)

Križ objema ves svet: zasajen je
na štirih straneh vesolja;
en kos križa je za nas.
Križi so poti v nebesa
kakor lep kamnit most čez reko,
da jo lahko prečkamo.
(sv. Janez Vianney)

Ko pride sodni dan,
nas gotovo ne bodo vprašali,
kaj smo brali,
temveč kaj smo delali;
ne, kako dobro smo govorili,
temveč kako pobožno smo živeli.
(Tomaž Kempčan)

Evangelij v prvi vrsti
vabi k odgovoru Bogu,
ki nas ljubi in rešuje,
ko ga prepoznavamo v drugih in
ko gremo iz sebe
in iščemo blagor vseh.
(papež Frančišek)

Človek je lahko sam sebi
nebesa ali pekel,
kakor pač ima čisto in mirno
ali pa slabo in nemirno vest.
(Anton Trstenjak)

IMEJ RAD LJUDI TAKŠNE, KOT SO

Poglej okoli sebe, zazri se v ljudi, s
katerimi moraš preživljati dneve.

S temi ljudmi moraš shajati, živeti z
njimi v miru in ob tem graditi svoj srečo.
Teh ljudi si nisi sam ustvaril, morda
niso vsi po tvojem okusu.

Ne moreš razumeti, da so takšni, kot
pač so – popolnoma drugačni, kot si ti.
Ko z njimi živiš iz dneva v dan, vedno
težje sprejemaš, koliko slabosti in
napak imajo.

Sčasoma ne vidiš nič drugega in si
misliš:

Če bi se poročil kako drugače, bi bilo
veliko bolje.

Ali pa si misliš:

Če bi imel druge starše, če bi bili otroci
drugačni ..., bi lahko bil veliko
srečnejši.

Mnogi ljudje so nesrečni vse življenje,
ker se nikoli ne morejo ali nočejo
prilagoditi. V osnovi to ni drugega kot
zakrknjena sebičnost.

Ne misli toliko in samo na svoj lastni
Jaz, zaživi v ljubezni s svojimi soljudmi.
Rad jih imej takšne, kot so.

To je najboljša pot k tvoji sreči.

Po: P. Bosmans, Živi vsak dan

Čutim, da sem v glavnem sam odgovoren
za to, ali se v meni naseli veselje – ali jeza,
nemir, nezadovoljstvo, razočaranje nad
seboj in vsem svetom. Toda veselje ne
pride samo od sebe, ko sprejem sedanji
trenutek. Zgodi se, da me kdaj obide
globoka žalost: in ko si tudi to dopustim, to
ni nasprotje veselja, ampak samo druga
stran medalje. Žalost prav tako kot veselje
sodi k mojemu življenju.

Če se resnično poglobim v svojo žalost in
ji sledim, do česa bi me rada pripeljala,
potem na njenem dnu zaslutim, kako me
nekdo nosi in varuje. Tako čutim vso težo
svoje žalosti, obenem pa me v njej preveva
tiho veselje. Ves se sprejemem, tudi svoje
nepotešene želje, tudi svojo osamljenost in
hrepenenje.

Po: A. Grün, Veseli se življenja

Zadnji, neizčrpni vir modrosti
je Bog. Bog, ki ni samo Luč –
kar je simbol razumskega spoznanja,
temveč predvsem Ljubezen,
ki se razdaja.

(Janez Zupet)

Čeprav je bil sveti Jožef
Jezusov vzgojitelj,
je vendar postal
tudi njegov učenec.
Vedeti moramo,
da je pri vsaki vzgoji
podobna izmenjava.

(Jean Galot)

Kristjani vemo, da je najbolj važno,
da smo "simpatični" Bogu.

Biti moramo zares prepričani,
da je on naš Oče, ki nas ima rad.
(Franc Bole)

Človek, ki je iskreno ponižen,
ne more obupati,
ker v ponižnem človeku
ni več takega smiljenja
samemu sebi.
(Thomas Meton)

Zemlja postane 'nebo',
če in kolikor se na njej
zgodijo Božja volja.
Zaradi tega prosimo za to,
da bi bilo na zemlji
kakor v nebesih,
da bi zemlja postala 'nebesa'.
(Benedikt XVI.)

Gospod Jezus, ohrani mi
čut za preprostost
in tak način življenja.
Če bom preprost,
bom čedalje bližje tvojemu duhu
in bom lažje privlačil in reševal duše.
(sv. Janez XXIII.)

